

Doğarım Ansızın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Haziran 2022

Gülüşüm yanılmasın seni ve sessizliğimden medet umma ne de olsa şakıyan bir kuş saklı içimde; dışıma taşan coşkunun gözyaşı ile kavurduğum kavrulduğum çöl ikliminde saklı bir çiçeğim ben üstelik ruhuma kaç beden büyük gelen o acının ıssızlığında an geliyor çiçekleniyor an geliyor soluyorum üstelik solduğum hava yetmez bana yeter ki soluklanayım huzurun tek zerresi dahi yeter boğulan ruhuma.

Sözcüklerim var çepersiz bir de isyankâr yanım:
Yâd edilesi bir gülüş diliyorum Tanrı'dan bir de
Sol yanımda saklı o kırık saksı
İçini eştiğim ne ki?
Kirli tırnaklarımdır belki de geçirdiğim pençe
Yalnızlık denilen o kalın duvara.
Akseden bir ışıktır saklı sandığımda
Telaşla sakladığım çocukluğum
Yetmezmiş gibi saklandığım bir kuytu...

Kalantordur gölgeler
Yürek ve sevdamsa pişekar
Yüksek ökçelidir sessizliğim
Dikiş tutmadığımsa şu ömür
Kamikaze bir düştür
Dürtükleyen yalnızlığımı ve hikâyemi
Her kaleme aldığımda dumura uğrarım hem
Gel geç sevgilerden asla haz etmedim ben
Bundandır hüsrânım
Hünkârımsa Rabbim ve eşlik eden niyazım.

Karambole giden zamanda adeta devasa bir kantar
Bir ölçüp bir biçtiğim duygular
Taşkın mizacımla pekişen kaderim kadar
Kederimi dahi sevebilmeyi öğrendiğim...

Uçsuz bucaksız bir bahçedir içinde koştüğüm
Hali hazırda dar geçitler uzanır
En önümde: uyumsuzluğumsa miski amber kokar
Uykularımda mutluyum hasbelkader

İçerlediğim bir yaştan fazlası saklıdır
Yüreğimin arka bahçesinde;
Önünde ise cennet misali sözcüklerim
Her birinin başını özenle sevdiğim değil asla yalan
Yakalandığım rüzgâr gibi huysuzum da
Dipçiği kalemin bazen boyumu aşar

Bozguna her uğradığımda tek yeltendiğim
Yakarışımla günbegün yakınlaştığım Mevla'm
Ve kaderim
Başım gözüm üstüne
Beynamaz gölgelerden fırar edeli çok olsa da
Çoğul kimlikleri ile başa çıkamadığım kadar
Sadece Rabbimden dilerim
Sancağım ve saltanatım ise saklı secde ettiğim günün
Beş vakti ve işte daha da çoğalırım
Devasa bir ışıktır mademki yolumu aydınlatan
Kâh kat çıkarım İlahi Aşka
Kâh yüz sürerim içimdeki enkaza.

Bahşedilen her nefes törpüler nefsimi
Sadık kaldığım rahmetle aşikâr
Boydan boya eserim dağların yamaçlarında
Kanat açarım zaman zaman mevsime
Tepinen her sözcük benden parça
Sökün ettiğim bir o bir bu yaka
Şehre âşık bir cinnetim ben
Her delirdiğimde susup sakındığım gözümü
Boynum nasıl da kıldan incedir O'nun nezdinde
Ve işte pekişir sözcüklerim
Hararetle istiflediğim kelam ve selamın nazarında
Cinnetim geçer cennete göç ederim.

Cehaletim diner sığınak bildiğim rahmetle
Koparım bedenimden
Çürüyen düşlerime bir çelme de ben takarım
Akarım da akarım ırmaklar gibi
Nezaretinde inancın bir damla iken haiz olurum
Okyanus gibi çağlayan coşkuma

Eşlik edendir koruyucu meleklerim
Her acıdan sindiğimde solumda açar çiçeklerim
Elbet İlahi Aşkın rahmetiyle feyiz alırım çiçekten böcekten.

Baş koyduğum bir buyruk ki
Hazır ve de nazırım vakti geldiğinde
Yeter ki; O, "ol" desin
Ve huzura denk düşer acılarım sonlanır da tek tek
Tekleyen yüreğimse İlahi ışıkla yanar söner aralıksız
Elbet aşktır bu aşk hazırlıksız yakalandığım
Nazenin bir güfteye meylederim
Sarıp da solduğum günlere nispet edercesine
Doğarım ansızın.

Asidir ruhum
Asildir yüreğim
Dingindir sözcüklerim her bulduğumda Rabbimle
Ve sekerim en baştan
Hem sakarım da ben en çok da severken
Yâd edilesi binlerce anı donar kalır anda
Andan rücu ederim sonsuzluğa
Kaybolduğuma hükmettiğimde ansızın bulurum kendimi
Başına buyruk bir rüzgârdan fazlasıyım üstelik
Şah damarımdan yakın huzura tanıdık
Sulh bildiğimdir dua vakti
Kendimden geçercesine sevdiğim kadar sevilmenin hikmeti.